

[Handelsministeren.]

ikke opgiver en opfinder eller den pågældende ikke svarer til den, der er anført i den her indgivne ansøgning.

En anden væsentlig nydannelse i forslaget er reglerne i § 22, hvorefter ansøgningen på et tidligt tidspunkt skal holdes tilgængelig for enhver. Der er jo to modstridende interesser, nemlig opfinders interesse i fred og ro at kunne viderearbejde med sin opfindelse og almenhedens interesse i at få kendskab til ansøgningen og dermed den foreliggende risiko for et kommende patent på området. Komiteerne mener, at den sidstnævnte interesse er så stor, at man ikke kan opretholde de gældende bestemmelser, hvorefter ansøgningen er hemmelig, indtil den som færdigbehandlet af patentmyndigheden fremlægges med henblik på indsigelser fra tredjemand mod patentets meddelelse. Man foreslår derfor, at ansøgningen skal være tilgængelig for enhver senest fra det tidspunkt, hvor 18 måneder er gået fra ansøgningens indlevering. Ansøgeren kan tillade, at ansøgningen bliver tilgængelig også på et tidligere tidspunkt, og han kan også have interesse heri, idet han derved vil skærpe sanktionerne mod dem, der gør indgreb i hans ret, jfr. forslaget § 60, men en længere periode end de nævnte 1½ år har man ikke ment at ansøgeren med rette bør kunne forlange sin ansøgning hemmeligholdt.

Ved forslaget udvides mulighederne for at give tvangsgicens, og reglerne om tvangsgicens ændres også i andre henseender, navnlig derved, at bestemmelse herom efter forslaget altid skal træffes af domstolene, d. v. s. af sø- og handelsretten i København som førsteinstans. En bestemmelse, der i særlig grad har vakt diskussion, er forslaget § 47, der giver mulighed for en tvangsgicens, når tungtvejende almene hensyn gør det påkrævet. Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, har såvel Industrirådet som monopoltilsynet givet udtryk for deres syn på denne bestemmelse. Medens Industrirådet går ind for en meget snæver anvendelse af reglen, synes monopoltilsynet at opfatte den som et supplement til monopollovens bestemmelser. Det bliver jo sø- og handelsrettens opgave at tage stilling til, hvornår sådanne tungtvejende almene hensyn gør sig gældende, at bestemmelsen kan bringes

i anvendelse, men jeg vil dog gerne her sige, at tanken med bestemmelsen, som det også fremgår af betænkningen, er, at den skal anvendes i ekstraordinære tilfælde som en art sikkerhedsventil og kunne bruges, hvor der fra patenthaverens side foreligger egentlige misbrug og betydelige samfundsmæssige interesser kan blive krænkede. Den almindelige samfundsmæssige interesse i en fri konkurrence kommer naturligvis ikke i betragtning, og prismæssige synspunkter bør kun i ganske særlige tilfælde kunne anlægges, således f. eks. hvor helt eksorbitante priskrav medfører, at et samfundsmæssigt vigtigt lægemiddel ikke kan få den nødvendige udbredelse.

Med hensyn til forslaget's øvrige bestemmelser kan jeg henvise til bemærkningerne til forslaget og den udførlige begrundelse i den af komiteerne afgivne betænkning.

Som jeg før har nævnt, er det en forudsætning for gennemførelsen af den påtænkte nordiske ordning, at i hvert fald de regler, der er indeholdt i kapitel I, II og III, er praktisk talt enslydende i de 4 nordiske lande, som ordningen omfatter. Ordningens gennemførelse forudsætter således, at eventuelle ændringer under folketingsbehandlingen også gennemføres i de øvrige nordiske lande, og jeg henstiller derfor til overvejelse, om det måske kunne være praktisk, at det folketingsudvalg, der formentlig må nedsættes til behandling af forslaget, søger kontakt med tilsvarende udvalg nedsat af parlamenterne i de 3 andre lande.

Forslaget til lov om ændring i lov om hemmelige patenter er en direkte følge af patentlovsforslaget, idet det alene betyder en ændring af lovens henvisninger til den gældende patentlov til de tilsvarende bestemmelser i forslaget til patentlov.

Loven om arbejdstageres opfindelser, der efter bestemmelsen i § 14 skal forelægges til revision i indeværende folketingssamling, foreslås ændret således, at revisionsbestemmelsen udgår. Der har i de senere år fundet et nordisk samarbejde sted også på dette område, og der foreligger i Danmark, Finland, Norge og Sverige betænkninger med forslag til en sådan lovgivning eller til ændringer i den bestående lovgivning med henblik på at skabe en ønskelig nordisk ensartethed i disse regler. Efter de foreliggende oplysninger vil lovforslag imid-